

Kaatswedstriid

Luud singend sat Bob de Krôb op syn rooie fyts. Hij song 't fersy 'alle eendjes zwemmen in het water.'

Hij waar onderweegs na Minnertska. Der souwen Rain de Ain, Jintsy 't Hintsy en Truus de Muus naamlik an 'n kaatswedstriid metdoen. En Bob had beloofd dat-y komme sou te kiken. En wat hij beloofde, dat deed hij.

Bob had nag nooit 'n kaatswedstriid in 't echt sien. Hij wist de spulregels niet eens. Maar Rintsy 't Spintsy sou d'r ok weze en hij had said dat hij Bob útlêge sou hoe't kaatsen werkte.

't Waar nag 'n heel eand op 'e fyts fan Swarte Haan na Minnertska. Bob syn poatsys bleven maar hine en weer gaan op de trappers.

Doe't Bob in St.-Jabik waar, stopte hij even bij de Groate Kerk. 't Sweet ston him op 'e rûg. En hij waar ok best wel moe. Bij de kerk ston 'n banky en der gong-y op sitten. Hij haalde 'n flessy water út syn tas en nam 'n paar slokken.

Onderwilens keek-y met 'n tefreden gesicht na syn fyts. Hij had de rooie fyts nag maar krekt en hij waar d'r ôfgryslieke wiis met.

Doe't Bob niet feul later weer op 't sadel sat, sette hij de gang d'rin. Hij wou âl op tiid foor de wedstriid weze fansels.

Op 't sportfeld in Minnertska waar 't al drok. Bob keek om him hine. Inenen hoorde hij dat een syn naam riep. Hij draaide him om. En der ston Truus in hur sporttenú. Se swaaide blij na him. Bob gong na hur toe.

'Hewwe jim al an 'e gang weest?' froeg hij. 'Bin ik te laat?'

'Ni, helendal niet hoor. Kom, wij motte der op dat feld weze,' saai se en wees met hur finger. 'D'r staan bankys werst' op sitte kînst. Rintsy is d'r al. Mooie sonnebril hest trouwens op.'

Bob lachte en wînst Truus súkses. Derna socht hij Rintsy op. Doe't hij naast syn kammeraat sat, sette hij syn tas naast die fan syn frynden op 'e grônd. Derna swaaide hij na Rain en Jintsy. Se waren met Truus 'n bâltsy an 't overslaan.

En doe begon de wedstriid.

Bob keek met groate ogen wat syn maten op 't feld allegaar deden. Hij begreep d'r in eerste instânsy helendal niks fan. Maar Rintsy laai him de spulregels út. Wel drie keer! Bob worde d'r op 't lêst dúzzelig fan, soa ingewikkeld fon hij 't.

Maar an 't eand fan de eerste kaatspertij snapte hij dan âl hoe't hij de tillegraaf leze kon. De tillegraaf, had Rintsy him útlaid, waar 't skorebôrd.

Se sâgen hoe't hur maten de eerste wedstriid met gemak wonnen.

Bob klapte in syn handsys en riep: 'Joehoe! Jim hewwe wonnen. Hewwe jim nou 'n priis?'

Truus kwam met 'n kleur op hur wangen op Bob en Rintsy ôf. 'Pf, wat is 't wêrm. Eerst wat drinke. En ni Bob, bij 't kaatsen motte je meer pertijsys speule om 'n priis krije te kinnen.'

'Ah, spitig. Dat wist ik niet,' saai hij 'n bitsy teleursteld. 'Ik had hoopt dat jim nou al 'n priis hadden.'

Truus maar ok Rain en Jintsy pakten wat drinken út hur tassen. En 'n appel. Se gongen bij Bob en Rintsy op 't banky sitten. Jintsy begon fortendaliks de ene na de andere mop te fertellen. Se skaterden 't allegaar út.

Nadat Rain, Jintsy en Truus hur tweede kaatspertij speuld hadden, gong Bob na de kantine op 't sportfeld. Rintsy gong met him met.

Bob kocht vijf ijsko's. Gau liepen Rintsy en hij d'rmet werom naar 't banky en trakteerden hur maten op 'n lekkere raket.

'Heerlik!' saai Rain en nam genietend 'n likky. 'Wat lief fan dij Bob.'

't Duurde niet lang of elkeneen had de ijsko op.

Wylst de kaatsmaten útpuften op 't banky en wachtten op hur volgende wedstriid, liepen Bob en Rintsy 'n rondsyt over 't kaatsfeld. 't Waar feul te wêrm om in de son sitten te bliven. Se sâgen Amoorn de Eekhoorn en Pompom die't d'r krekt an kwammen. Se hadden 'n foetbâl bij hur.

'Bâltsy overtrappe?' froeg Pompom.

Op 'n stikky grâs wer't gyn kaatswedstriid an 'e gang waar, waren se algau drok in 'e weer. Maar al gau ston 't sweet hur op 't foorhoofd en suchtte Rintsy: 'Ik mot hest alweer 'n ijsko hewwe, soa hyt bin ik!'

'Ik hou d'r ok met op,' saai Bob en foog him over 't foorhoofd.

Amoorn en Pompom liepen met Bob en Rintsy met naar 't banky wer't hur tassen nag stonnen. De bâl laaien se naast hur del. Rain, Jintsy en Truus waren krekt doende met hur lêste wedstriid fan deuze dâg.

Rintsy laai Bob nag een keer út hoe't de spulregels fan kaatsen werkten. En aindlik begreep Bob 't. Nou fon hij 't nag mooier om syn maten in aksy te sien. Hij juichte en klapte enthoesjast bij elk punt.

En an 't eand fan deuze overdâg hadden Rain, Jintsy en Truus 'n ferdiende dârde plak!

'Wat hewwe jim dat súpper goed deen,' saai Bob.

'En wij fonnen 't súpper dat jim d'r waren, om ôns an te moedigen,' saai Truus tun Bob, Rintsy, Amoorn en Pompom. 'Maar nou hew ik skoan myn nocht. En ik hèn last fan myn spieren.' Se plofte op 't banky del.

Nadat de kammeraten metnander nag 'n patatsy opsmikkeld hadden in de kantine en Bob de medallys fan Rain, Jintsy en Truus besien had, stapte hij met 'n folle maag weer op syn fyts. Hij most nag 'n eandsy trappe op weer thús te kommen. Maar hij had 't d'r graag foor over.

Bovenal hoefde hij nou niet alleen te fytsen, want Rintsy waar ok op 'e fyts na Minnertska kommen. Hij weunde flakbij Bob op Swarte Haan en gong ok weer op huus an. En 't waar wel soa gesellig om tegaar te fytsen. 't Fersy 'alle eendjes zwemmen in het water' klonk op de weromrais nag mooier!